

[Miljøministeren]

Jeg kan godt forstå det taktiske i hr. Hjortnæs' betragtninger. Jeg ved godt, at Danmarks Naturfredningsforening mener, det slet ikke er det, der er i disse miljølove, man skal beskæftige sig med. Det mener jeg det er. Jeg mener – og det er det grundlæggende princip – at det er nødvendigt at styrke, forenkle og decentralisere; det er det, der er gennemført i denne lovgivning. Det kan ikke gøres uden ny lovgivning. Det kan ikke bare gøres ved reparation af den eksisterende lovgivning.

Jeg er fuldstændig klar over, at der er partier her, der ikke mener, at en forenkling kan være med til at styrke miljølovgivningen, men det kan den. Det er da klart nok, at det skal følges op af bekendtgørelser. Det er også meningen, at der skal ske regelforenklinger her. Forenkling i sig selv behøver ikke at betyde styrkelse, men forenkling i sig selv forhindrer det altså ikke.

Decentralisering mener jeg også er rigtig. Jeg mener, der skal lægges mere ud til kommuner og amter. Det kan vi være enige om eller ej, men det er et grundlæggende princip.

Og jeg bliver nødt til at sige, at jeg ville ikke have foretrukket at reparere lidt på de eksisterende love. Jeg hører til dem, der i mange år har ment, at det ikke var godt nok, det, vi gjorde, at det var for tilfældigt, at det var præget af enkelt-sager, at man ikke kunne prioritere alting. Og så må hr. Hjortnæs undskyldte mig. Når jeg får chancen for at lave en gennemgribende miljøreform, får chancen for at foretage nogle prioriteringer, får chancen for at præge det, ja, så forsøger jeg det. Så må jeg selvfølgelig se, om jeg kan skaffe mig et flertal, bevar mig vel! Men jeg synes, man i dette lovkompleks fuldstændig overser, hvor mange styrkelser der er, for det er der, og de er meget, meget kraftige.

Så er jeg glad for, at hr. Trøjborg tog ordet i anden omgang og sagde, at han også mente, at dette var det stærkeste af lovpakkens forslag, for det fremgik faktisk ikke hr. Trøjborgs første indlæg. Det er muligt, at jeg hverken kan høre eller se på nuværende tidspunkt, jeg har selvfølgelig været klistret til salen i 6 timer, men jeg hørte meget godt efter, for jeg havde faktisk forventet et positivt indlæg fra hr. Trøjborg. Derfor er jeg glad for, at hr. Trøjborg efterfølgende siger, at han faktisk er positiv over for lovforslaget. Nu er formuleringen, at det er bedre end de andre, selvfølgelig ikke ligefrem et udtryk for at

være positiv, men det vil jeg trods alt tillade mig at mene at det var.

Det, der forbløffede mig, var, at det lykkedes hr. Trøjborg – nu kan vi kontrollere det, når vi får referatet – overhovedet ikke at nævne begrebet renere teknologi. Jeg må indrømme, at hvis man overser det i miljøbeskyttelsesloven, så overser man et af fremtidens fuldstændig afgørende instrumenter. Det er nok det, der er kommet allermost bag på mig.

Jeg er meget enig med fru Marianne Jelled, som sagde, at vi skal tænke begrebet renere teknologi ind. Hvordan havde hr. Trøjborg forestillet sig, at vi skulle lovgive omkring PVC, lovgive om opløsningsmidler, lovgive om batterireduktion osv.? Det lader sig ikke gøre uden nogle bemyndigelser. Så må vi diskutere, hvordan disse bemyndigelser skal udmøntes. Men at mene, at man ved hjælp af paragraffer i deltaljer kan introducere og arbejde med begrebet renere teknologi, det hører ikke hjemme i virkelighedens verden.

Jeg lyttede til hr. Trøjborgs afsluttende bemærkninger. Hr. Trøjborg er ikke overbevist om sammenskrivningen. Man kan naturligvis diskutere, om man skal tage kvoterne eller affaldsloven med. Jeg synes, det er en god idé at gøre det. Jeg tror, det bliver lettere at have med at gøre, fordi det hænger sammen. Jeg mener, der er en logisk sammenhæng mellem affaldsbehandling og renere teknologi, forstået på den måde, at hvis vi indfører renere teknologi og genanvendelse, så bliver det forhåbentlig også sådan, at vi får reduceret affaldsmængderne.

Man kan diskutere, om det er hensigtsmæssigt at tage kvoteloven ind som en bemyndigelse. Det ville muliggøre, at vi kunne reducere andet end blot SO₂, og jeg synes også, det kunne være hensigtsmæssigt, netop når vi indgår i et EF-samarbejde, hvor man i nogen grad anvender kvotebegrebet. Men lad os diskutere det; for min skyld kan det godt indeholdes i en lov for sig selv. Jeg synes ikke, det er hensigtsmæssigt, jeg synes, det er en god idé at tage det med her.

Så vil jeg sige, at jeg fik dog krediteret – om jeg så må sige – de gamle virksomheder, og det er jeg glad for.

Så er der spørgsmålet om gebyrer. I § 52, som flere har været inde på, står klart, at det er gebyrer, der skal medvirke til at bortskaffe nogle ting. Jeg synes, det er noget af det mere præcise,